

Joi, 19 septembrie 2019

P9_TA(2019)0022

Stadiul punerii în aplicare a legislației privind combaterea spălării banilor

Rezoluția Parlamentului European din 19 septembrie 2019 referitoare la stadiul punerii în aplicare a legislației Uniunii de combatere a spălării banilor (2019/2820(RSP))

(2021/C 171/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (a patra DCSB) ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (a cincea DCSB) ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾, Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor ⁽⁵⁾ și Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Pachetul privind combaterea spălării banilor elaborat de Comisie și adoptat la 24 iulie 2019, care include o comunicare politică intitulată „Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului” (COM(2019)0360), raportul privind evaluarea unor presupuse cazuri recente de spălare de bani care implică instituții de credit din UE („post-mortem”) (COM(2019)0373), raportul privind evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere (COM(2019)0370) și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei (SWD(2019)0650), precum și raportul privind interconectarea mecanismelor centralizate automatizate naționale (registre centrale sau sisteme centrale electronice de extragere a datelor) ale statelor membre în materie de conturi bancare (COM(2019)0372),
- având în vedere avizul Autorității Bancare Europene privind comunicările către entitățile supravegheate în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul supravegherii prudențiale, publicat la 24 iulie 2019,
- având în vedere foaia de parcurs a Comisiei intitulată „Către o nouă metodologie de evaluarea de către UE a țărilor terțe cu grad înalt de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului”,

⁽¹⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (a treia DCSB), JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽²⁾ JO L 141, 5.6.2015, p. 73.

⁽³⁾ JO L 156, 19.6.2018, p. 43.

⁽⁴⁾ JO L 186, 11.7.2019, p. 122.

⁽⁵⁾ JO L 284, 12.11.2018, p. 22.

⁽⁶⁾ JO L 284, 12.11.2018, p. 6.

Joi, 19 septembrie 2019

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 22 iunie 2018 intitulat „Metodologie pentru identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849” (SWD(2018)0362),
  - având în vedere cele patru regulamente delegate adoptate de Comisie – (UE) 2016/1675, (UE) 2018/105, (UE) 2018/212 și (UE) 2018/1467 – de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc care au deficiențe strategice,
  - având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la caracterul urgent al întocmirii unei liste negre a UE cuprinzând țări terțe în conformitate cu Directiva privind combaterea spălării banilor ⁽¹⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale ⁽²⁾,
  - având în vedere schimbul de opinii din 5 septembrie 2019 din cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului cu reprezentanți ai Comisiei și ai Autorității Bancare Europene,
  - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât cadrul Uniunii pentru combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului (CSB/CFT) a fost consolidat în mod progresiv prin adoptarea celei de-a patra DCSB în mai 2015 și celei de-a cincea DCSB în aprilie 2018 și prin transpunerea corespunzătoare a acestora în dreptul intern al statelor membre până în iunie 2017 și, respectiv, ianuarie 2020, precum și prin alte acte legislative și acțiuni complementare;
- B. întrucât, potrivit Europol, între 0,7 și 1,28 % din produsul intern brut anual al Uniunii este „identificat ca fiind implicat în activități financiare suspecte” ⁽³⁾, cum ar fi spălarea de bani legată de corupție, traficul de arme și de ființe umane, combaterea drogurilor, evaziunea fiscală și fraudă, finanțarea terorismului sau alte activități ilicite care afectează cetățenii UE în viața lor de zi cu zi;
- C. întrucât, în temeiul articolul 9 din cea de-a patra DCSB, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a identifica țările terțe cu un grad ridicat de risc, ținând seama de deficiențele strategice din mai multe domenii; întrucât Parlamentul sprijină stabilirea de către Comisie a unei noi metodologii care să nu se bazeze numai pe surse de informații externe pentru a identifica țările terțe cu un grad ridicat de risc care au deficiențe strategice în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care reprezintă o amenințare pentru sistemul financiar al UE și pentru care sunt necesare măsuri sporite de precauție privind clientela la nivelul entităților obligate din UE în temeiul celei de-a patra DCSB și celei de-a cincea DCSB;
- D. întrucât cea de-a treia DCSB, care a intrat în vigoare la 15 decembrie 2007, a fost abrogată prin adoptarea celei de-a patra DCSB; întrucât punerea în aplicare a mai multor dispoziții din cea de-a treia DCSB, inclusiv privind existența competențelor și a personalul necesare la nivelul autorităților naționale responsabile, nu a fost verificată în mod corespunzător în trecut și ar trebui să fie considerată o prioritate pentru verificările în curs privind integralitatea și corectitudinea și pentru procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor efectuate de Comisie în contextul punerii în aplicare a celei de-a patra DCSB;
- E. întrucât Consiliul și Parlamentul au respins trei propuneri de regulamente delegate de modificare ⁽⁴⁾ fie pentru că propunerile nu au fost stabilite într-un proces transparent și rezilient, care să stimuleze în mod activ țările afectate să ia măsuri ferme, respectând, totodată, dreptul acestora de a fi audiate, fie pentru că procesul Comisiei de identificare a țărilor terțe cu un grad ridicat de risc nu a fost suficient de autonom;
- F. întrucât Comisia Europeană a adoptat la 13 februarie 2019, în conformitate cu noua metodologie, o nouă listă de 23 de țări terțe cu deficiențe strategice în cadrele lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, și anume Afganistan, Arabia Saudită, Bahamas, Botswana, Etiopia, Ghana, Guam, Insulele Virgine Americane Irak, Iran, Libia, Nigeria, Pakistan, Panama, Puerto Rico, Republica Populară Democrată Coreeană, Samoa, Samoa Americană, Siria, Sri Lanka, Trinidad și Tobago, Tunisia și Yemen; întrucât la 7 martie 2019 Consiliul a respins acest act delegat în cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0216.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0240.

⁽³⁾ Raportul Grupului de informații financiare al Europol intitulat „From suspicion to action” (De la suspiciune la acțiune) (2017).

⁽⁴⁾ C(2019)1326, C(2016)7495 și C(2017)1951.

Joi, 19 septembrie 2019

- G. întrucât Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva majorității statelor membre pentru că nu au transpus în mod convenit cea de-a patra DCSB în dreptul intern;
- H. întrucât, la 24 iulie 2019, Comisia a adoptat un pachet privind combaterea spălării banilor, informând Parlamentul și Consiliul despre realizările actuale și lacunele restante ale cadrului Uniunii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și, în acest fel, a creat premisele necesare pentru noi îmbunătățiri ale modului de punere în aplicare și de asigurare a respectării legislației în vigoare, precum și pentru eventuale reforme legislative și instituționale;
- I. întrucât, în timpul schimbului de opinii care a avut loc la 5 septembrie 2019 între Comisie și Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, președintele ABE, José Manuel Campa, a afirmat că ABE nu este o autoritate de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor, ci, mai degrabă, o autoritate căreia i-a fost atribuită sarcina de a furniza orientări pentru a stimula colaborarea și coordonarea și de a evalua punerea în aplicare a legislației din domeniul combaterii spălării banilor; întrucât acesta a subliniat, de asemenea, că principala responsabilitate în ceea ce privește punerea în aplicare le revine autorităților naționale;
- J. întrucât, în conformitate cu comunicarea Comisiei din 24 iulie 2019 intitulată „Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului”, ar putea fi luată în considerare o mai bună armonizare a normelor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, de exemplu prin transformarea Directivei privind combaterea spălării banilor într-un regulament, care ar putea stabili un cadru de reglementare al Uniunii armonizat și direct aplicabil în materie de combatere a spălării banilor;
- K. întrucât, potrivit comunicării Comisiei menționate mai sus, evaluările realizate indică necesitatea unui mecanism mai puternic pentru coordonarea și sprijinirea cooperării și analizei transfrontaliere efectuate de unitățile de informații financiare,
1. este puternic îngrijorat de faptul că un număr mare de state membre nu au pus în aplicare cea de-a patra DCSB; salută, prin urmare, inițierea de către Comisie a unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pe baza concluziilor verificărilor sale privind integralitatea punerii în aplicare; invită Comisia să finalizeze cât mai curând posibil verificări amănunțite privind corectitudinea punerii în aplicare și să deschidă, atunci când este necesar, proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; îndeamnă statele membre care nu au făcut încă acest lucru să transpună corect și în cel mai scurt timp în dreptul lor intern cea de-a patra DCSB;
  2. este îngrijorat de faptul că statele membre nu vor respecta termenul de 10 ianuarie 2020 pentru transpunerea celei de-a cincea DCSB și termenul de 10 ianuarie 2020 pentru registrele privind beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice, precum și cel de 10 martie 2020 pentru fondurile fiduciare și alte construcții juridice similare; îndeamnă statele membre să ia măsuri urgente pentru a grăbi procesul de transpunere;
  3. apreciază recomandarea Grupului privind încălcarea dreptului Uniunii al ABE, formulată în cadrul schimbului de opinii cu președintele ABE, José Manuel Campa, care a avut loc în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare la 5 septembrie 2019, referitoare la cazul spălării banilor de către Danske Bank, care are o amploare inedită în UE și implică tranzacții suspecte în valoare de peste 200 de miliarde EUR; regretă faptul că supraveghetorii din statele membre, în calitate de membri cu drept de vot ai Consiliului de supraveghere al ABE, au respins o propunere de recomandare privind încălcarea dreptului Uniunii; invită Comisia să urmărească în continuare acest caz și să inițieze, dacă este cazul, o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
  4. este extrem de îngrijorat de fragmentarea acțiunilor de reglementare și de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, care este inadecvată în contextul unei activități transfrontaliere din ce în ce mai importante în Uniune și al unei supravegheri prudențiale centralizate în uniunea bancară și în alte sectoare nebancale;
  5. subliniază că actualul cadru al UE în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului prezintă lacune în ceea ce privește asigurarea respectării normelor UE și a unei supravegheri eficiente; reamintește că a fost subliniat în mod repetat că legislația bazată pe „standarde minime” în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar putea îngreuna o supraveghere, un schimb de informații și o coordonare eficace; invită Comisia să evalueze, în contextul evaluării impactului necesare pentru orice viitoare revizuire a legislației privind combaterea spălării banilor, dacă un regulament ar fi un instrument legislativ mai adecvat decât o directivă;

Joi, 19 septembrie 2019

6. subliniază necesitatea unei mai bune cooperări între autoritățile administrative, judiciare și de aplicare a legii din UE, în special unitățile de informații financiare (UIF) ale statelor membre, astfel cum se subliniază în raportul Comisiei; își reiterează apelul adresat Comisiei de a efectua, în viitorul apropiat, o evaluare a impactului pentru a evalua posibilitatea și oportunitatea instituirii unui mecanism de coordonare și sprijin; consideră că ar trebui dat un nou elan inițiativelor care ar putea consolida, la nivel național și al UE, măsurile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
  7. ia act de analiza Comisiei din raportul său „post-mortem” din 24 iulie 2019 conform căreia ar putea fi încredințate unui organism al Uniunii sarcini specifice de supraveghere a combaterii spălării banilor;
  8. consideră că, pentru a garanta integritatea listei țărilor terțe cu un grad ridicat de risc, procesul de examinare și de luare a deciziilor nu ar trebui să fie afectat de considerente care depășesc domeniul deficiențelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului; subliniază că presiunea diplomatică și a grupurilor de interese nu ar trebui să submineze capacitatea instituțiilor europene de a aborda problema spălării banilor și de a combate în mod eficient și autonom finanțarea terorismului legată de UE; îndeamnă Comisia să analizeze în detaliu posibilitatea elaborării unei „liste gri”, care să includă țările terțe cu un grad de risc potențial înalt, prin analogie cu abordarea Uniunii privind lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale; își exprimă îngrijorarea legată de faptul că durata de 12 luni a procesului care duce la evaluarea finală pentru identificarea țărilor terțe cu deficiențe strategice poate conduce la întârzieri inutile ale unor măsuri eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
  9. invită Comisia să asigure un proces transparent, cu repere clare și concrete pentru țările care se angajează să realizeze reforme pentru a nu fi incluse în listă; invită, de asemenea, Comisia să își publice evaluările inițiale și finale ale țărilor incluse pe listă, precum și criteriile de referință aplicate, pentru a asigura controlul public în așa fel încât aceste evaluări să nu poată fi utilizate în mod abuziv;
  10. cere să fie alocate mai multe resurse umane și financiare unității relevante a direcției generale competente și salută sporirea resurselor acordate ABE;
  11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-